

การรักษาภาวะตัวเหลืองในการกรากแอลกอฮอล์ เปรียบเทียบ การใช้เครื่องส่องไฟที่มีและไม่มีหลอดไฟสีฟ้า โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

ພິມລຈັນທຣ ສັຕຍາວຕົມພົງສີ*

ນາກຄ້າຍ່ອ

ภาวะตัวเหลืองในการแก้ไขความไม่สงบเป็นประจุติ แต่มีบางรายที่ต้องให้การรักษาที่เป็นมาตรฐานเบื้องต้น คือการส่องไฟเพื่อลดภาวะตัวเหลืองซึ่งเกิดจากระดับนิรภัยในเลือดที่อาจสูงมากถึงระดับที่เป็นอันตรายต่อสมองทารก. ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลหลังถึงผลการรักษาทารกแรกคลอดที่มีภาวะตัวเหลือง ด้วยการใช้เครื่องส่องไฟในโรงพยาบาลสมเด็จพระบูพราษัทนำม'อ จังหวัดหนองคาย ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ในทางการแก้ไขลดความรุนแรงของภาวะตัวเหลือง โดยไม่มีการเจ็บป่วยอื่นร่วมด้วย, เปรียบเทียบผลการรักษาด้วยเครื่องส่องไฟที่ไม่มีหลอดไฟฟลูออร์เรสเซนต์สีฟ้า และมีหลอดไฟฟลูออร์เรสเซนต์สีฟ้าในแพงไฟ เพื่อนำผลการศึกษาเป็นหลักฐานเชิงวิชาการประกอบการพิจารณาจัดหาเครื่องส่องไฟที่มีประสิทธิภาพในการรักษาทารกแรกเกิดที่มีภาวะตัวเหลืองในโรงพยาบาลสมเด็จพระบูพราษัทนำอัจฉริยะหนองคายต่อไป. ผลการศึกษาพบว่าในกลุ่มทารกแรกคลอดที่มีภาวะตัวเหลืองที่ได้รับการส่องไฟรักษาที่ไม่มีหลอดไฟฟลูออร์เรสเซนต์สีฟ้าในแพงไฟ มีระดับนิรภัยสูงสุดขณะให้การรักษามากกว่า และระยะเวลาในการพักรักษาในโรงพยาบาลนานกว่ากลุ่มที่รักษาด้วยเครื่องส่องไฟที่มีหลอดไฟฟลูออร์เรสเซนต์สีฟ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (α พี < 0.05). แม้ว่าประสิทธิภาพของการส่องไฟรักษาภาวะตัวเหลืองในการแก้ไขความไม่สงบจะต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่าง แต่ปัจจัยสำคัญยังไงหนึ่งก็คือ ชนิดของหลอดไฟที่ใช้ในเครื่องส่องไฟ. จากผลการศึกษาผู้ศึกษาเสนอแนะว่าในการรักษาภาวะตัวเหลืองในการแก้ไขความไม่สงบเป็นประจุติ ให้การส่องไฟที่มีประสิทธิภาพสูงสุดควรใช้เครื่องส่องไฟที่มีหลอดไฟฟลูออร์เรสเซนต์สีฟ้าในแพงไฟด้วย

คำสำคัญ: ภาวะด้วนเหลืองในการกราฟคลอด, ระดับบลิตรูบินในเลือด, เครื่องส่องไฟ, หลอดไฟสีฟ้า

Abstract Result of Phototherapy for Neonatal Jaundice Compared with the Use with and without Blue Light Lamps in Thabo Crown Prince Hospital, Nongkhai Province
Pimonchan Sattyawuthipong*

*Thabo Crown Prince Hospital, Nongkhai Province

Neonatal jaundice is a common and, in most cases, benign problem in neonates. The treatment of neonatal jaundice is indicated in pathologic jaundice and the goal of therapy is to prevent the concentration of unconjugated bilirubin in the blood from reaching levels at which neurotoxicity may occur. For more than three decades, phototherapy has

*โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

been the standard of care for the initial treatment of neonatal jaundice. A retrospective study about the result of treatment for neonatal jaundice compared between phototherapy with and without blue light lamps was done in Thabo Crown Prince Hospital from October 1, 2004 to September 30, 2007. The purpose of this study was to identify which type of lamp used in phototherapy was more effective in decreasing the blood bilirubin level. This study showed that the highest blood bilirubin level during treatment with phototherapy without blue light lamps was significantly higher and also the length of stays for treatment was significantly longer than in the group that used phototherapy with blue light lamps. Although many factors affect the efficacy of phototherapy in decreasing the blood bilirubin level, one of the important factors is the type of lamps used. This study suggests that, for the treatment of neonatal jaundice to be effective, phototherapy with blue light lamps is recommended.

Key words: *neonatal jaundice, blood bilirubin level, phototherapy, blue light lamp*

ภูมิหลังและเหตุผล

ภาวะตัวเหลืองในทารกแรกคลอด (neonatal jaundice or hyperbilirubinemia) เป็นภาวะที่พบได้บ่อยร้อยละ ๒๕-๔๐^(๑). ส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ปกติ (physiologic jaundice) เต็มประมาณร้อยละ ๑๐ เกิดจากพยาธิสภาพ ต้องให้การรักษา^(๒) เพราะถ้าระดับบิลิรูบินในเลือดสูงมาก และไม่ได้รับการแก้ไขอาจเกิดภาวะแทรกซ้อนทางสมอง เนื่องจากบิลิรูบินอิสระจะผ่านเนื้อเยื่อแนวกั้นระหว่างเลือดกับสมอง (blood brain barrier) ไปทำลายเนื้อสมอง เกิดพยาธิสภาพถาวร (kernicterus หรือ bilirubin encephalopathy) ได้^(๑,๓-๔). จากการศึกษาพบว่าไม่มีระดับบิลิรูบินที่ปลอดภัยหรือเป็นอันตรายแน่นอนในการทุกครา^(๕) ดังนั้นการเฝ้าดูแลสังเกตอาการแรกคลอดตัวเหลืองอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องจึงมีความจำเป็นโดยเฉพาะในรายที่มีความเสี่ยงสูง^(๕-๖) เช่น ทารกแรกคลอดที่มีภาวะขาดออกซิเจน, หมู่เลือดมารดาและทารกไม่เข้ากัน, ทารกคลอดก่อนกำหนด, ทารกน้ำหนักแรกคลอดมากหรือน้อยกว่าอายุครรภ์, ภาวะเม็ดเลือดมาก, เพราะทารกปรกติจะปรากฏอาการตัวเหลืองที่มองเห็นได้ในวันที่ ๒-๓ และมักเหลืองมากที่สุดในวันที่ ๓-๔ หลังคลอด^(๗) ซึ่งมักเป็นช่วงที่แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านแล้ว และเมื่อทารกอายุประมาณ ๑๐ วัน อาการเหลืองจะหายไป. ทารกปรกติมักมีระดับบิลิรูบินไม่เกิน ๑๒ มก./ดล.^(๑,๔) ส่วนทารกที่มีภาวะเม็ดเลือดแดงแตกกรุณแรง

มักเริ่มมีอาการเหลืองตั้งแต่วันแรกคลอด^(๘). เมื่อพบภาวะตัวเหลืองผิดปกติต้องหาสาเหตุ และให้การรักษาตามสาเหตุ และทำการบำบัดเบื้องต้นโดยการส่องไฟ (phototherapy) ซึ่งเป็นวิธีการรักษาที่ยอมรับและได้รับการพิสูจน์ความปลอดภัยนานกว่า ๓ ศตวรรษ^(๗,๙) โดยให้การได้รับการส่องไฟบำบัดเมื่อระดับบิลิรูบินในเลือดอาจเป็นอันตรายต่อทารกแต่ยังไม่ถึงระดับที่ต้องเปลี่ยนถ่ายเลือด, หรือส่องไฟให้หลังการเปลี่ยนถ่ายเลือดเพื่อลดระดับบิลิรูบินอย่างต่อเนื่อง. การส่องไฟที่ถูกต้องจะเปลี่ยนบิลิรูบินชนิดละลายได้ดีในไขมัน (indirect หรือ unconjugated bilirubin) ไปเป็นสารที่ละลายในไขมันได้ลดลง และละลายนำได้แล้วขึ้นออกจากร่างกายทางอุจจาระและปัสสาวะ^(๑,๔) ทำให้ตัวหายเหลืองเป็นปกติ. การส่องไฟที่มีประสิทธิภาพยังช่วยลดอัตราการเปลี่ยนถ่ายเลือดเพื่อลดระดับบิลิรูบินได้^(๔). อย่างไรก็ตามหากให้การรักษาโดยการส่องไฟแล้วไม่ได้ผล ก็ต้องให้การรักษาด้วยการเปลี่ยนถ่ายเลือดลดระดับบิลิรูบินในเลือด ซึ่งจะช่วยป้องกันเซลล์สมองถูกทำลาย^(๑,๙). การเปลี่ยนถ่ายเลือดอาจเกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงได้ เช่น การติดเชื้อในกระแสเลือด, หัวใจเต้นผิดจังหวะ, การเปลี่ยนแปลงระดับอีเลคโทรลัจต์ในเลือด, อุณหภูมิกายต่ำ, ลำไส้เน่าเปื่อย, เสียชีวิตจากภาวะแทรกซ้อน^(๑,๑๐-๑๑). ดังนั้น การส่องไฟอย่างมีประสิทธิภาพต้องทำอย่างถูกต้อง ซึ่งขึ้นกับเครื่องส่องไฟด้วย. แต่เดิมการส่องไฟใช้แสงไฟซึ่งประกอบ

ด้วยหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์สีขาวขนาด ๑๙ วัตต์ จำนวน ๘ หลอด ให้ความเข้มของแสงประมาณ ๔ ไมโครวัตต์/ตร.ซม./นาโนเมตร. ต่อมามีการศึกษาพบว่าการส่องไฟโดยใช้หลอดฟลูออเรสเคนต์สีฟ้าขนาด ๒๐ วัตต์ ๕ หลอดและหลอดฟลูออเรสเคนต์ธรรมด้า ๔ หลอด วางห่างจาก ๑๕-๒๐ ซม. จะให้ความเข้มแสงมากขึ้นกว่า ๒๐ ไมโครวัตต์/ตร.ซม./นาโนเมตร และบิลิรูบินจะดูดซึมแสงโดยเฉพาะช่วงแสงสีฟ้า ซึ่งมีความยาวคลื่นประมาณ ๔๗๐-๔๙๐ นาโนเมตรได้ดีที่สุด จึงมีประสิทธิภาพสูงสุดในการรักษาภาวะตัวเหลือง^(๑,๓).

จากข้อมูลโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชท่ำบ่อ จังหวัดหนองคาย พบร้าหากแรกคลอดตัวเหลืองซึ่งให้การรักษาโดยการส่องไฟ มีประมาณวันอ่อน ๗ ของทารกเกิดมีชีพ (ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๕๙) และทารกแรกคลอดได้รับการเปลี่ยนถ่ายเลือดเนื่องจากระดับบิลิรูบินสูงมากถึงระดับที่อาจเป็นอันตรายต่อสมองประมาณปีละ ๒-๓ ราย ซึ่งบางครั้งมีปัญหาในการจัดทำเลือดที่เหมาะสมในการเปลี่ยนถ่ายเลือด และทารกต้องพักในโรงพยาบาลนานกว่าปกติ สร้างความวิตกกังวลให้มาตราและญาติอย่างมาก. แต่เติมการส่องไฟรักษาภาวะตัวเหลืองในโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชท่ำบ่อ ใช้เครื่องส่องไฟที่แสงไฟประกอบด้วยหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์ขาวธรรมดานาด ๑๙ วัตต์ ๘ หลอด. ต่อมานำเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ปรับเปลี่ยนมาใช้หลอดไฟฟลูออเรสเคนต์ชนิดหลอดไฟสีฟ้าขนาด ๒๐ วัตต์ แสงละ ๕ หลอดและ ๖ หลอด ร่วมกับหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์สีขาว รวมหลอดไฟทั้งหมด ๙ หลอด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องส่องไฟ. ผู้ศึกษาจึงทำการศึกษาข้อหลังเพื่อเปรียบเทียบผลการรักษาภาวะตัวเหลืองในทารกแรกคลอด โดยการส่องไฟที่ใช้หลอดธรรมดากั้งหมดแบบเดิม กับแสงไฟที่ผสมระหว่างหลอดไฟสีฟ้ากับหลอดธรรมด้า โดยเปรียบเทียบจากระดับบิลิรูบินที่สูงที่สุดขณะให้การรักษา และระยะเวลาวันนอนรักษาในโรงพยาบาลที่ระดับบิลิรูบินลงมาสู่ระดับที่หยุดให้การส่องไฟได้ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการเลือกใช้เครื่องส่องไฟที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการรักษาทารกแรกคลอดที่มีภาวะตัวเหลืองต่อไป.

ระเบียบวิธีศึกษา

ทำการศึกษาข้อมูลโดยเก็บข้อมูลจากการสนับสนุน, จากระเบียบงานห้องคลอด และเวชระเบียนผู้ป่วยโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชท่ำบ่อ หนองคาย ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยเก็บข้อมูลทารกแรกคลอดทุกรายที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีภาวะตัวเหลือง และได้รับการรักษาโดยการส่องไฟ และตัดเลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มทารกปกติที่มีอายุครรภ์ตั้งแต่ ๓๙ สัปดาห์ขึ้นไป ไม่มีภาวะขาดออกซิเจนแรกคลอดโดยมีคีบแนนและการรักษามากกว่า ๗ และนำหนักตัวตั้งแต่ ๒.๕ กิโลกรัมขึ้นไป ไม่มีภาวะเจ็บป่วยอื่นใดร่วมด้วยซึ่งอาจมีผลทำให้มีภาวะตัวเหลืองมากขึ้น และนานขึ้น โดยมีคำนึงถึงเพศ วิธีการคลอดและสาเหตุของภาวะเหลือง. ทารกได้รับการเจาะเลือดเมื่ออายุ ครบ ๔๙ ชั่วโมงพร้อมการเจาะคัดกรองภาวะพร่องหอร์โมนธัยรอยด์ตามปกติ และตรวจหาค่าบิลิรูบินในเลือด ยกเว้นกรณีที่ทารกมีอาการเหลืองก่อนอายุ ๔๙ ชั่วโมงจะได้รับการตรวจเลือดก่อน. หลังการรักษาทารกจะได้รับการเจาะเลือดติดตามค่าบิลิรูบินทุก ๔๙ ชั่วโมง ยกเว้นทารกที่มีระดับบิลิรูบินสูงมากจะได้รับการตรวจทุก ๔-๑๒ ชั่วโมงตามความเหมาะสมของแต่ละราย และให้การรักษาโดยการส่องไฟตามเกณฑ์^(๑) ดังแสดงในตารางที่ ๑.

แบ่งกลุ่มการศึกษาเป็น ๓ กลุ่มตามอายุที่เริ่มให้การรักษาโดยการส่องไฟ คือ กลุ่มที่ ๑, ๒ และ ๓ ให้การรักษาโดยการส่องไฟเมื่ออายุ \leq ๔๙ ชั่วโมง, $>$ ๔๙-๗๙ ชั่วโมง และ $>$ ๗๙ ชั่วโมงตามลำดับ. เปรียบเทียบผลการรักษาด้วยเครื่องส่องไฟ ๒ แบบ คือ แบบที่ ๑ ใช้เครื่องส่องไฟที่แสงไฟประกอบด้วยหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์ธรรมดานาด ๑๙ วัตต์ จำนวน ๘ หลอด แบบที่ ๒ ใช้เครื่องส่องไฟที่แสงไฟมีหลอดไฟสีฟ้าขนาด ๒๐ วัตต์ จำนวน ๕ และ ๖ หลอด ร่วมกับหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์ธรรมดานาด ๑๙ วัตต์ รวมหลอดไฟทั้งหมด ๙ หลอด. ดูผลการรักษาจากการดับบิลิรูบินที่สูงที่สุดขณะให้การส่องไฟ และจำนวนวันนอนรักษาในโรงพยาบาลโดยจะหยุดให้การส่องไฟ และจำนวนวันนอนรักษาในโรงพยาบาลโดยจะหยุดให้การส่องไฟรักษา เมื่อระดับบิลิรูบินลดลงถึงระดับที่ปลอดภัย ซึ่งขึ้นกับอายุทารก และสภาพของทารกแต่ละ

ตารางที่ ๑ แนวทางการรักษาภาวะตัวเหลืองในพารกครบกำหนดที่ไม่มีภาวะผิดปกติอื่น*

อายุ (ช.m.)	พิจารณาส่องไฟ	ส่องไฟ	ถ่ายเปลี่ยนเลือดถ้าส่องไฟไม่ได้ผล	ถ่ายเปลี่ยนเลือด
๒๕-๔๙	> ๑๒ มก. /คล.	> ๑๕ มก. /คล.	> ๒๐ มก. /คล.	> ๒๕ มก. /คล.
>๔๙-๗๑	> ๑๕ มก. /คล.	> ๑๘ มก. /คล.	> ๒๕ มก. /คล.	> ๓๐ มก. /คล.
>๗๑	> ๑๗ มก. /คล.	> ๒๐ มก. /คล.	> ๒๕ มก. /คล.	> ๓๐ มก. /คล.

*ดัดแปลงจากเอกสาร American Academy of Pediatrics^(๑)

ราย^(๑). โดยทั่วไปถ้าสาเหตุของตัวเหลืองเกิดจาก หมู่เลือด มาตราและหากไม่เข้ากันและส่องไฟภายใน ๔๙ ชั่วโมงหลังคลอดมักหยุดส่องไฟได้เมื่อรับดับบิลิรูบินน้อยกว่า ๑๒ มก./คล. ที่อายุ ๗๒-๙๙ ชั่วโมงหรือน้อยกว่า ๑๕ มก./คล. ที่อายุมากกว่า ๗๙ ชั่วโมง. ถ้าภาวะเหลืองเกิดจากสาเหตุอื่นและเริ่มส่องไฟ เมื่ออายุมากกว่า ๔๙ ชั่วโมง จะหยุดส่องไฟได้เมื่อบิลิรูบินน้อยกว่า ๑๕ มก./คล. ที่อายุตั้งแต่ ๗๙ ชั่วโมงขึ้นไป^(๑). ถ้าระดับบิลิรูบินในเลือดสูงมากจนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อพารก หรือในการนี้ที่ระดับบิลิรูบินยังสูงอย่างรวดเร็วหลังการส่องไฟ ต้องทำการเปลี่ยนถ่ายเลือดให้พารกต่อไป.

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows 11.0. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้ค่าร้อยละ และความถี่. การวิเคราะห์ตัวแปรเกี่ยวกับการรักษาใช้ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ๒ กลุ่ม ใช้การทดสอบที่ และการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ One-way

ANOVA ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ ๙๙ (ค่าพี < ๐.๐๑).

ผลการศึกษา

กลุ่มพารกแรกคลอดที่ทำการศึกษามีทั้งหมด ๔๐๘ คน จากการคัดลอกมีชีพในช่วงเวลาเดียวกัน ๓,๘๑๐ คน คิดเป็น อุบัติการภาวะตัวเหลืองในพารกแรกคลอดไม่มีภาวะผิดปกติ อื่นที่ ต้องให้การรักษาโดยการส่องไฟในโรงพยาบาลสมเด็จพระบูพราชาท่าบ่อ เป็นร้อยละ ๑๓.๓๓. ส่วนใหญ่พารกได้รับ การส่องไฟรักษาเมื่ออายุ >๔๙-๗๑ ชั่วโมง พบร้อยละ ๙๙.๗๗ (ตารางที่ ๒).

ผลการรักษาในพารกกลุ่มที่ ๑ และ กลุ่มที่ ๓ ซึ่งมีจำนวนพารกไม่มากพบว่าระดับบิลิรูบินที่เริ่มรักษา ระดับบิลิรูบิน สูงสุดขณะรักษา และจำนวนวันนอนรักษา ไม่มีความแตกต่าง กันทางสถิติ (พี > ๐.๐๕).

การศึกษานี้พบว่าระดับบิลิรูบินที่เริ่มให้การรักษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าพี > ๐.๐๕) ใน

ตารางที่ ๒ จำนวนพารกคลอดตัวเหลือง ๔๐๘ ราย จำแนกตามกลุ่มอายุที่เริ่มให้การรักษา และชนิดของไฟที่ส่องรักษา

อายุของพารก (ช.m.)	จำนวนพารกที่รักษาโดยเครื่องส่องไฟ (ราย)		รวม	ร้อยละ
	ไม่มีหลอดไฟสีฟ้า	มีหลอดไฟสีฟ้า		
≤ ๔๙	๕	๖	๑๑	๒.๕๕
> ๔๙-๗๑	๑๖๒	๑๕๑	๓๑๓	๗๕.๑๗
> ๗๑	๒๗	๑๗	๔๐	๗.๓๘
รวม	๑๗๔	๓๑๔	๔๐๘	๑๐๐

ตารางที่ ๓ ผลการรักษาในทั้งหมดที่ ๒ เริ่มรักษาเมื่ออายุ > ๔๘-๕๒ ชั่วโมง

ตัวแปร	แบบการส่องไฟ	จำนวนทั้งหมด (ราย)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าพี
ระดับบิลิรูบินเริ่มให้การรักษา (มก./คล.)	ไม่มีหลอดไฟสีฟ้า มีหลอดไฟสีฟ้า	๑๖๒*	๑๔.๗๙๗๗	๒.๘๓๕๖	๐.๐๔๕
ระดับบิลิรูบินสูงสุดขณะให้การรักษา (มก./คล.)	ไม่มีหลอดไฟสีฟ้า มีหลอดไฟสีฟ้า	๑๖๒*	๑๕.๖๕๘๖	๓.๒๘๕๕	๐.๐๐๑
ระยะเวลาที่รักษา (วัน)	ไม่มีหลอดไฟสีฟ้า มีหลอดไฟสีฟ้า	๑๖๒*	๒.๗๕	๑.๕๕๖	๐.๐๐๒

*การก ๒ รายได้รับการเปลี่ยนถ่ายเลือดเนื่องจากระดับบิลิรูบินสูงถึงระดับที่อาจเป็นอันตราย

ตารางที่ ๔ ระดับบิลิรูบินที่เริ่มให้การรักษา, ระดับบิลิรูบินสูงสุดขณะให้การรักษา และจำนวนวันรักษาในโรงพยาบาลจากการส่องไฟ ๒ แบบ ในทั้งหมด ๕๐๘ ราย

ตัวแปร	แบบการส่องไฟ	จำนวนทั้งหมด (ราย)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าพี
ระดับบิลิรูบินที่เริ่มให้การรักษา (มก./คล.)	ไม่มีหลอดไฟสีฟ้า มีหลอดไฟสีฟ้า	๑๕๔*	๑๔.๘๕๕๗	๒.๘๑๔	๐.๑๒๔
ระดับบิลิรูบินสูงสุดขณะให้การรักษา (มก./คล.)	ไม่มีหลอดไฟสีฟ้า มีหลอดไฟสีฟ้า	๑๕๔*	๑๕.๗๕๑๖	๓.๑๒๗	๐.๐๐๔
ระยะเวลาที่รักษา (วัน)	ไม่มีหลอดไฟสีฟ้า มีหลอดไฟสีฟ้า	๑๕๔*	๒.๗๘	๑.๕๑๗	๐.๐๐๔

*การก ๒ รายได้รับการเปลี่ยนถ่ายเลือดเนื่องจากระดับบิลิรูบินสูงถึงระดับที่อาจเป็นอันตรายต่อเนื้อสมอง ๒ ราย

แต่ละกลุ่มอายุทั้ง ๓ กลุ่มและในกลุ่มทั้งหมดที่ศึกษาทั้ง ๘ หมวด.
เมื่อเปรียบเทียบผลการรักษาด้วยเครื่องส่องไฟ ๒ แบบ โดยดูจากระดับบิลิรูบินในเลือดที่มีค่าสูงสุดขณะให้การรักษา และจำนวนนวนอนรักษา พบร่วมกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มอายุที่ ๑ และ ๓ (ค่าพี > ๐.๐๕). แต่ถ้าเปรียบเทียบในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของทั้งหมด พบร่วมกันที่รักษาด้วยเครื่องส่องไฟที่ไม่มีหลอดไฟสีฟ้ามีค่าบิลิรูบินสูงสุดขณะให้การรักษาสูงกว่า และจำนวนนวนอนรักษาในโรงพยาบาลนานกว่ากลุ่มที่ใช้หลอดไฟสีฟ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าพี < ๐.๐๕). นอกจากนั้นในกลุ่มที่ไม่ใช้หลอดไฟสีฟ้ามี

ทั้งหมดที่ระดับบิลิรูบินสูงมาก อาจเกิดภัยนตรายต่อเนื้อสมอง ต้องได้รับการเปลี่ยนถ่ายเลือดถึง ๒ ราย.

วิจารณ์

ในการศึกษานี้มีการแก้เคลื่อนภาวะเหลืองที่ต้องส่องไฟ บำบัดร้อยละ ๑๓.๓๓. ส่วนใหญ่ได้รับการส่องไฟรักษาเมื่ออายุมากกว่า ๔๘-๕๒ ชั่วโมง ซึ่งมักเป็นเวลาที่หากได้กลับบ้านไปแล้ว ดังนั้นจึงควรต้องให้คำแนะนำแก่مراقبและญาติในการเฝ้าสังเกตอาการตัวเหลืองอย่างต่อเนื่อง เพราะหากอาจมีระดับความเหลืองถึงระดับผิดปกติได้ โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงที่จะเหลืองมาก^(๔-๖) เช่น กลุ่มทั้งหมดที่มีน้ำหนัก

น้อยกว่าหรือมากกว่าอายุครรภ์ หากที่ยังดูดนมได้น้อยแต่ญาติขอนำกลับบ้านก่อน รายที่มีประวัติการรักษาภาวะเหลืองในลูกคนก่อน ซึ่งควรมีการติดตามหากกลุ่มเสี่ยงหลังจากให้กลับบ้านจนกระทั่งเป็นปกติ.

ในการรักษาภาวะตัวเหลืองจากการศึกษานี้พบว่าการใช้เครื่องส่องไฟที่มีหลอดไฟฟ้าในແນງไฟ ช่วยทำให้ระดับบิลิรูบินที่สูงสุดขณะรักษาต่ำกว่า และระยะเวลาพักรักษาในโรงพยาบาลน้อยกว่าการใช้เครื่องส่องไฟที่ไม่มีหลอดไฟฟ้าในແນງเลย ผลลัพธ์กับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบว่าหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์สีฟ้าให้พัลงงานแสงมากกว่าหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์สีขาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ^(๗). นอกจากนั้นมีการศึกษาพบว่าการตอบสนองต่อการส่องไฟมีความสัมพันธ์กับขนาดของพัลงงานแสง (dose-response relationship)^(๘). เมื่อบิลิรูบินดูดซับแสงได้มากจึงเปลี่ยนจากบิลิรูบินชนิดไม่ล่อลายน้ำไปเป็นชนิดละลายน้ำได้และถูกขับออกจากร่างกาย ทำให้ความเหลืองของหางลดลงได้เร็ว. มีการศึกษาพบว่าพัลงงานแสงเพิ่มตามจำนวนหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์สีฟ้า แต่การเพิ่มจำนวนหลอดไฟฟลูฟ้ามากหลอดอาจทำให้ผู้ดูแลเกิดอาการคลื่นไส้อเจียน หรือปวดศีรษะได้^(๙) และการสังเกตอาการผิวเขียว (cyanosis) ในหากอาจไม่สังเคราะห์และพัลงงานแสงที่มากกว่า ๔๐ ไมโครวัตต์/ตร. ซม./นาโนเมตรไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการลดบิลิรูบินในเลือดได้^(๑๐) จึงแนะนำให้ใช้หลอดไฟฟลูออเรสเคนต์ฟ้าไม่เกิน ๓ หลอด^(๑) ในการส่องไฟรักษาภาวะตัวเหลืองในการรักษาและลดเวลาการรักษาได้สูง. นอกจากต้องคำนึงถึงชนิดของหลอดไฟที่ใช้ในແນງไฟแล้วยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ อีก ได้แก่ ควรให้ระยะระหว่างหางและไฟห่างกันไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร เพราะความเข้มแสงแปรผันกับระยะห่างระหว่างหลอดไฟกับที่หางนอน^(๑๑). แต่ถ้าหางอยู่ใกล้หลอดไฟเกินไปจะทำให้หางมีอุณหภูมิกายเพิ่ม หากจะมีการใช้อุณหภูมิเจนเพิ่มและการสูญเสียน้ำทางผิวหนังมากขึ้นอาจทำให้หางชื้ม หมัดดสติและชา^(๑๒). การนับอายุการใช้งานของหลอดไฟไม่ควรใช้เกิน ๒,๐๐๐ ชั่วโมง เพราะที่ ๒,๐๐๐ ชั่วโมงพัลงงานแสงลดลงร้อยละ ๓๐^(๑๓) ซึ่งผลในการลดบิลิรูบินจะลดลง. การกันผ้าสี

ขาวรอบบริเวณที่ส่องไฟโดยใช้ติดผ้าจากขอบโคมไฟลงไปถึงระดับพื้นที่หางนอนช่วยลดการกระจาดแสง ทำให้เพิ่มพัลงงานแสงได้^(๑๔). นอกจากนี้จะช่วยให้การส่องไฟครอบคลุมเสื้อผ้าหางออกไส้เพียงผ้าอ้อมเล็ก ๆ เพื่อให้พื้นที่ผิวหายรับแสงได้เต็มที่ ต้องดูแลให้หางได้รับสารอาหารอย่างพอเพียง ปิดตาหางเพื่อป้องกันแสงทำอันตรายต่อตา แผ่นปิดตาต้องไม่กดแน่นจนเกิดอันตรายต่อตา หรือหัวใจเกินไปทำให้หากลิ่มตาภายในตัวแผ่นปิดตาทำให้เกิดแพลทีกราฟิกได้^(๑๕) มีพลาสติกใส่กันระหว่างหลอดไฟและหางเพื่อป้องกันหลอดไฟตกใส่หาง. การส่องไฟไม่ควรใช้กับหางที่เป็นโรคตับ หรือมีการอุดกั้นของทางเดินน้ำดี.

การศึกษานี้เป็นการศึกษาข้ออนหนังจึงมีข้อจำกัดของข้อมูลที่ไม่สามารถบอกจำนวนหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์สีฟ้าที่หางได้รับว่าเป็นจำนวน ๔ หรือ ๖ หลอดในแต่ละราย และไม่สามารถบอกเวลาของการส่องไฟเป็นจำนวนชั่วโมงที่แน่นอนได้จึงบอกเป็นช่วงอายุแทน. อย่างไรก็ตามผลการศึกษานี้บอกถึงภาพรวมของความแตกต่างในการรักษาหางที่มีภาวะเหลืองโดยการใช้เครื่องส่องไฟที่มี และไม่มีหลอดไฟฟลูฟ้าได้ เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันถึงประสิทธิภาพของเครื่องส่องไฟที่ແงไฟฟามีหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์สีฟ้าว่าสามารถลดระดับบิลิรูบินในเลือดได้เหนือกว่าเครื่องส่องไฟที่มีหลอดไฟฟลูออเรสเคนต์สีขาวเพียงอย่างเดียว เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการด้านเครื่องมือที่ใช้รักษาหางและการลดเวลาการรักษาให้มีประสิทธิภาพ หางที่ได้กลับบ้านเร็วขึ้น ลดโอกาสเกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาล ลดค่าใช้จ่ายในการดูแลหาง บรรดาคลายความวิตกกังวลและส่งผลให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยน้ำนมแม่มากขึ้นด้วย.

กิตติกรรมประกาศ

เจ้าหน้าที่ห้องคลอด งานเวชระเบียน งานสารสนเทศ อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล คุณเจนจิรา รำงาม และคุณพิชัย สุขลaby ช่วยวิเคราะห์ข้อมูล คุณวีรดา-คุณวรรณวิมล-คุณวนิชยา สัตยาวุฒิพงษ์ ช่วยพิมพ์ต้นฉบับ.

เอกสารอ้างอิง

๑. ภกพรรัณ เกียรติชูสกุล. ภาวะตัวเหลืองในทารกแรกเกิด : การดูแลรักษาและความติดพลาดที่พบบ่อย. ใน: สุขชาติ เกิดผล, จรัญ เจรตศรีสุภาพ, อรุณี เจตศรีสุภาพ, อรรรมิภา ใจกลางโภู, ณรงค์ อ้วนวิชญ์แพท (บรรณาธิการ). กุมารเวชศาสตร์ทันยุค. พิมพ์ครั้งที่ ๑. ขอนแก่น: โรงพยาบาลลังนาวิทยา; ๒๕๔๗. หน้า ๒๓๕-๔๗.
๒. Kivlahan C, James EJ. The natural history of neonatal jaundice. Pediatrics 1984;74:362-70.
๓. Melton K, Akinbi HT. Neonatal jaundice. Strategies to reduce bilirubin-induced complications. Postgrad Med 1999;106:167-8.
๔. Stoll BJ, Kliegman RM. Jaundice and hyperbilirubinemia in the newborn. In : Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB, editors. Nelson Textbook of Pediatrics. 17th ed. Philadelphia: Saunders; 2004. p. 592-9.
๕. Denney PA, Seidman DS, Stevenson DK. Neonatal hyperbilirubinemia. N Engl J Med 2001;344:581-90.
๖. Clemons RM. Issues in newborn care. Prim Care 2000;27:251-67.
๗. Cremer RJ, Perryman PW, Richards DH. Influence of light on the hyperbilirubinemia of infants. Lancet 1985;1:1094-7.
๘. Granati B, Largajolly G, Rubaltelli FF. Efficacy and safety of the “integral” phototherapy for neonatal hyperbilirubinemia : results of a follow-up at six years of age. Clin Pediatr 1984;23:483-6.
๙. Maisels MJ. Jaundice. In: Avery GB, Fletcher MA, Mac Donald MG, editors. Neonatology. 4th ed. Philadelphia: J.B. Lippincott;
๑๐. เกรียงศักดิ์ จีระแพทย์, วัฒนา เลี้ยวัฒนา, เชิคศักดิ์ นีระบุตร, สุทธิ จรี เกียรติวิชญ์. ภาวะไวเชื้อและเวลาการเก็บเลือดจากการของทารกที่คลอดโดยการผ่าท้องทำการคลอด. สารคิริราช ๒๕๑๗;๔๖:๘๗๑-๖.
๑๑. เกรียงศักดิ์ จีระแพทย์, ประเสริฐ เสริมสุข, วัฒนา เลี้ยวัฒนา, สุทธิ จรี เกียรติวิชญ์. ประสิทธิภาพของเครื่องอุ่นเลือดคิริราชในการอุ่นเลือด. สารคิริราช ๒๕๑๗;๔๖:๒๖๑-๕.
๑๒. Jackson JC. Adverse events associated with exchange transfusion in healthy and ill newborns. Pediatrics 1997;99:E7.
๑๓. Tan KL. Efficacy of fluorescent daylight, blue, and green lamps in the management of nonhemolytic hyperbilirubinemia. J Pediatr 1989;114:132-7.
๑๔. American Academy of Pediatrics Subcommittee on neonatal hyperbilirubinemia. Jaundice and kernicterus. Pediatrics 2001;108:763-5.
๑๕. Tan KL. The nature of dose-response relationship of phototherapy for neonatal hyperbilirubinemia. J Pediatr 1977;90:448-52.
๑๖. เกรียงศักดิ์ จีระแพทย์, วิวนा จีระแพทย์. การวัดพลังงานแสงและผลต่ออุณหภูมิสิ่งแวดล้อมของเครื่องส่องไฟสำหรับภาวะตัวเหลือง - คิริราช. สารคิริราช ๒๕๔๐;๔๕:๓๒๓-๕.
๑๗. Tan KL. The pattern of bilirubin response to phototherapy for neonatal hyperbilirubinemia. Pediatr Res 1982;16:670-4.
๑๘. เกรียงศักดิ์ จีระแพทย์. การคุณภาพของการหายใจในทารกแรกเกิด. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลเรือนแก้วการพิมพ์; ๒๕๑๖. หน้า ๖๓-๕.

ทารกแรกเกิด หมายถึงมนุษย์ที่เกิดมีชีวิตในครรภ์มารดา ซึ่งจะเจริญต่อไปในครรภ์มารดาจนคลอด. แต่คำทารกหมายถึงเด็กที่คลอดออกจากครรภ์มารดาแล้ว. ดังนั้นในความหมายของมนุษย์แรกเกิดมีชีวิตในครรภ์มารดา จึงควรใช้ว่า “มนุษย์แรกเกิด” หรือ “ตัวอ่อนแรกเกิด (*newly born embryo*)”.

ทารกแรกคลอด หมายถึง เด็กที่เพิ่งคลอดออกจากครรภ์มารดา.

(ตัดแปลงจาก ทารกแรกเกิด/ ทารกแรกคลอด ในธรรมศาสตร์เวชสาร ๒๕๔๘; ๖:๑๗๗)